

Mangler afhjulpne, maa anses for fuldt be-
rettiget, og jeg kan ikke forstaa, naar det
ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Mourier-
Peteresen) i Gaar udtalte, at man maatte
anse Landet for at være nogenlunde vel for-
synet med Jærnbaner. Jeg anser det netop
for ikke at være tilstrækkelig forsynet dermed,
og naagtet jeg heller ikke paa nogen Maade
vil eller fordrer, at andre Interesser skulle
sættes tilbage for Jærnbanerne, mener jeg
dog, at Jærnbanerne netop have den Betyd-
ning, at de heller ikke paa nogen mulig
Maade bør sættes til Side af andre Hensyn,
og derfor anbefaler jeg for mit Vedkommende
Lovforslaget i sin Almindelighed. — Det
ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Madsen-
Nygaard) omtalte, at der var fremkommet
en Adresse om en forandret Retningslinie af
den østvendtjyske Jærnbane. Jeg kender
Adressen, jeg har set Eksemplarer af den,
men jeg vil gøre det høje Ting opmærksomt
paa, at jeg for mit Vedkommende ikke kan
tilraade paa nogen Maade at tage Hensyn
til denne Adresse. For det første kan jeg
ophjse, at der er en hel Del Navne paa
Adressen, som ligge uden for det Opland,
som har været paaregnet, og som fornuftig-
vis kan paaregnes at høre til den projek-
terede Jærnbane. Der er Navne, som ab-
solut høre hjemme i en Egn, der hører til
Statsbanens Opland, og derfor mener jeg
ikke, at man kan tillægge saadanne Navne
nogen som helst Betydning paa en Adresse.
Hvor mange der er af dem, tør jeg ikke sige,
men det er ikke saa ganske faa. Dernæst er
der en hel Del Tjenesttyendenavne, som jeg
heller ikke mener, der kan tillægges nogen
væsentlig Betydning, saa at jeg i det hele
taget formener, at denne Adresse skal be-
trages i høj Grad varsomt; det vil jeg i
alt Fald tilraade det ærede Udvalg, som jeg
antager faar med Sagen at gøre. Jeg skal
med disse faa Ord indskrænke mig til at an-
befale Lovforslaget til det høje Tings vel-
villige Behandling.

Bjerre: Jeg skal paa Sagens nu-
værende Standpunkt kun sige et Par korte
Bemærkninger. Jeg vilde meget beklage,
om dette Lovforslag ikke skulde blive til no-
get i det hele og store, fordi man fra Folket-
tingets Side muligvis har taget Munden
noget vel fuld, og fordi man ikke kan enes
om Midlernes Tilvejebringelse. Jeg mener
nemlig, at der blandt de her foreliggende
Baner er Baner, hvorom det gælder, at de
ville blive funde og rentable Forretninger
og Foranstaltninger, der i høj Grad ere
Kæftfødigheds handlinger over for de Egne,
som i saa lang Tid forgeses have ventet

paa saadanne Baner. Det er f. Eks. i høj
Grad Tilfældet med Vendsjyskelbanen og
Banerne i Himmerland, og det glæder mig,
at saa mange af de Herrer, der have haft
Ordet, have udtalt deres Tilslutning i den
Henseende. Dermed vil jeg selvfølgelig ikke
sige, at der ikke kan være nogle Baner, som
ere ubeldige, og i den Henseende maa jeg
da navnlig nævne Banen fra Rødtjærsbro
til Silkeborg. Den ville vi Nørrejyder være
i allerhøjeste Grad misfornøjede med, hvis
vi ikke samtidigt saa Bøste om en bedre og
nærmere Forbindelsesbane mellem Viborg og
Esbjærg. Sammentoblingen af Varde og
Esbjærgbanerne er jeg ogsaa imod, og jeg
er ganske specielt imod Løsløsebanen, som
ikke blot er en Kobbane, fordi Statsbanen,
som løber parallelt med den, kun løber halv-
anden Mil fra den, men ogsaa fordi den
næsten vil ruinere to af vore mindstegeste og
interessanteste Smaakøbstæder i Sjælland.
Jeg mener rigtignok i Modsetning til det ærede
2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen),
at man overhovedet ikke skal være saa bange
for, at nogle af disse Baner udskydes til
nærmere og senere Overvejelse, thi det
Princip, man her er slaaet ind paa, er efter
min Mening det eneste rigtige Princip, og
det vil nok holde sig i Længden. Efter at
vi nu ere gaaede fra Rentegaranti og Rente-
garanti med Forstærkningsfond til Tilskud
til private Baner og siden 1877 ere gaaede
til Statsbaner og igen til Tilskud til pri-
vate Baner, ere vi nu komne til det Prin-
cip, som man ogsaa i Udlandet anser for at
være det eneste rigtige, nemlig det, at man
nok benytter det private Initiativ, men at
Staten helt igennem har Haand i Hanke
med Anlægget saaledes, at Staten vil kunne
tage Banen i sin Haand, naar Almindeliet
kræver det, og naar Forviklingen mellem de
private Interesser bliver for stærk. Det er
et sundt og fornuftigt Princip, der nok skal
holde mere end dette Aar til Ende. Derfor
er jeg ikke saa bange, om en eller anden af de
foreslaaede Baner foreløbig ikke skulde være
saa heldig at komme med. — Til det ærede
Medlem for Langeland (Casperen) skal jeg
bemærke, at det var en Res forstaaelse
af ham, at man i Begyndelsen af Treferne
havde mange Penge i Statskassen. Vi
maatte netop den Gang laane, thi der var
ingen Penge. Det er først under det nu-
værende Ministerium, at Kassebeholdningen
er bleven saa stor, som den efterhaanden er
bleven. Vor Statsgæld er stadig gaaet
nedad, og nu er den saa meget mindre end
andre Landes, at den er $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ mindre
end gennemsnitlig i Europa. Under disse
Forhold kan der altsaa ikke være Spor af